

ရင်တတ်နှင့် ဖြတ်ကျော်ခြင်း

၊ ဘဝထဲကဆောင်းပါးများ ၊

နှင်းနှယ်

ကလေး၊

ကျေးဇူးစကား

ကျွန်မအတွက် ရင်ငွေ့ သက်" ဝတ္ထုတိုစုစည်းမှု စာအုပ်လေးက ပထမရင်သွေးလေး ဆိုရင် 'ရင်ဘတ်နှင့် ဖြတ်ကျော်ခြင်း ဆိုတဲ့ ဒီစာအုပ်က ဒုတိယမြောက် ရင်သွေးလေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒုတိယမြောက်စာအုပ်အထိ ရေးဖြစ်လာအောင် ကျွေးမွေးပြုစုခဲ့တဲ့ အဖေနဲ့ အမေကို ပထမဆုံး ဦးတင်ကန်တော့ပါတယ်။

'ရင်ငွေ့သက်"နဲ့ ရင်ဘတ်နှင့် ဖြတ်ကျော်ခြင်း နှစ်အုပ်စလုံးကို အရှုံးအမြတ် အဓိက မထားဘဲ စေတနာသန့်သန့်နဲ့ အကုန်အကျခံ ထုတ်ဝေပေးခဲ့တဲ့ ညီမလေးချောစု ကိုလည်း အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ စာအုပ်ထုတ်တိုင်း အစစအရာရာ ကူညီပေးတတ်တဲ့ အစ်ကို ရောင်နီသက်လွင် (ဘိုကလေး)၊ ညိုချောစာပေ မိသားစုကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်။

ကျွန်မရဲ့ ရင်ဘတ်နှင့်ဖြတ်ကျော်ခြင်း ဆိုတဲ့ ဆောင်းပါးစာအုပ်ထဲက ဆောင်းပါးအားလုံးဟာ စာဖတ်သူကို ဆရာလုပ်ချင်လို့ ကိုယ်ဖတ်သိထားတာတွေ ပညာပြချင်လို့ ရေးထားတာ တစ်ပုဒ်မှ မပါပါဘူး။ ဆောင်းပါးဆိုတဲ့ စံနဲ့ လည်း ကိုက်ညီချင်မှ ကိုက်ညီပါလိမ့်မယ်။ အားလုံးဟာ ကျွန်မ ဖြတ်သန်းခဲ့တဲ့ ကာလတစ်လျှောက် တွေ၊ ကြုံ၊ ခံစားရ

တာတွေ ကျွန်မ ခလုတ် တိုက်မိခဲ့တာ လေးတွေ၊ ဖြတ်ကျော်လိုက်လို့ အဆင်ပြေသွားတာတွေ၊ မြင်ကွင်းတစ်ခုကို မြင်မိတွေးမိတာ လေးတွေကို စာဖတ်သူကို ပြောပြချင်ရုံပါပဲ။

ကျွန်မရဲ့ ဝါကျတွေက တည်ဆောက်ပုံ ခန့်ထည်ချင်မှ ခန့်ထည်ပါလိမ့်မယ်။ စကားလုံး လေးနက်မှု လျော့ကောင်း လျော့နေပါလိမ့်မယ်။ ရင်ထဲကစကားလုံးတွေကို အရိုးရှင်းဆုံးနဲ့ အရိုးသားဆုံး ချပြထားတာမို့ စာဖတ်သူဘက်က လက်ခံပေးရင်ပဲ ကျေနပ်မိပါပြီ။

ကျွန်မရဲ့ ဆောင်းပါးတွေကို သတင်းစာပေါ်ကနေ စောင့်ဖတ်ပေးခဲ့ကြသူတွေ၊ ဖေ့ဘုတ်ပေါ် စာမူတင်တိုင်း အချိန်ပေးပြီး ဖတ်ပေးကြသူတွေရဲ့ အားပေးမှုကြောင့် ဒီစာအုပ်ကလေး ဖြစ်ရတာပါ။ ကိုယ့်ရဲ့ ညံ့ဖျင်းမှုနဲ့ စာပေဝမ်းစာ မပြည့်ဝမှုတွေကို ဝေဖန် ထောက်ပြကြတဲ့ အခါ စာတွေ ဆက်ရေးဖို့ လက်တွန့်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဆရာကြီးဆရာမကြီးတွေရဲ့ စာကောင်းတွေဖတ်ပြီး သူတို့ ရေးသလိုမရေးနိုင်တဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အားငယ်ခဲ့ချိန်တွေ ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။

အချိန်တိုင်း အားပေးတယ်နော်၊ ဆက်ရေးပါဆိုတဲ့ အားပေးသံတွေကြောင့် စာရေးဖို့ ခွန်အားတွေ ပြန်ရခဲ့တယ်။ ကျွန်မရေးတဲ့ စာတွေကို ထပ်တူခံစားပြီး ကြိုက်နှစ်သက်သူတွေအတွက် ကျွန်မ စာတွေ ဆက်ရေးနေဦးမှာ ပါ။

နှင်းနွယ်(ကလေး)ဆိုတဲ့ ကလောင်တစ်ချောင်း ဖြစ်လာအောင် မြေတောင်မြှောက် ပေးကြသူတွေက ကျွန်မရဲ့ စာဖတ်သူတွေပါပဲ။

"ရင်ငွေ့သက်ကို အားပေးဖတ်ရှုခဲ့ကြသူတွေကြောင့် ရင်ဘတ်နှင့် ဖြတ်ကျော်ခြင်းကို ထုတ်လိုက်နိုင်ပါပြီ။ နှင်းနွယ်ကို အားပေးချစ်ခင်သူ တစ်ယောက်ချင်းစီတိုင်းကို ရင်ထဲကနေ မှတ်မှတ်ရရ ကျေးဇူးတင်လျက်ပါ

စာဖတ်သူတွေ ဆက်လက်ပြီး အားပေးကြမှ သာ နှင်းနွယ်(ကလေး)
ဆိုတဲ့ ကလောင်ဟာ ဆက်လက်ပြီး အသက်ဝင်နေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျေးဇူးတင်ထိုက်သူအားလုံးကို
ကျေးဇူးတင်လျက်
နှင်းနွယ် (ကလေး)

နှုတ်ဖျားကစကား ချုံမြဲပါစေသား

ကျွန်မကို အစားစားလွန်းတယ်၊ စကားများ လွန်းတယ်လို့ တစ်ယောက်ယောက်က ပြောလာရင် ‘ပါးစပ်ဆိုတာ စားဖို့ နဲ့ စကားပြောဖို့ ’ လို့ ပြန်ပြောတတ်တယ်။ အပေါ်ယံ ကြည့်ရင်တော့ မှန်သလိုလိုပါပဲ။ နေရာတကာ သူ့အတိုင်းအတာနဲ့ သူတော့ ရှိတယ်။ အစား စားတဲ့ အခါ ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ် အလေးချိန်ကို ချင့်ချိန်စားရတယ်။ ကိုယ်နဲ့ မတည့်တာကို ရှောင်ကြဉ်ရတယ်။ ဥပမာ...ဆီးချိုရောဂါရှိနေမှန်း သိလျက်နဲ့ အချို့ကို အလွန်အကျွံစားလို့ မရဘူး။ ကိုယ်ကသတိမထားပဲ စားချင်တာကို စားချင်သလောက်သာ စားနေမယ်ဆိုရင် တစ်နေ့မဟုတ် တစ်နေ့တော့ အသက်အန္တရာယ် ကြုံရတဲ့ အထိ ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။

ဒီလိုပဲ စကားပြောဖို့ ပါလာတဲ့ ပါးစပ်ပေါက်ကိုလည်း ပြောချင်တာ

ပြောဖို့ အသုံးပြုလို့ မရဘူး။ ကိုယ်ပြောလိုက်တဲ့ စကားက မှန်ရဲ့ လား၊ ကိုယ့်အကျိုး သူ့အကျိုးရှိစေနိုင်တဲ့ စကားမျိုးဖြစ်ရဲ့ လား စဉ်းစားရမယ်။ အဲဒီလောက်ထိ မဟုတ်ရင်တောင် ကိုယ့်စကားကြောင့် တစ်ဖက်လူ၊ တစ်ဖက် အသိုင်းအဝိုင်း၊ အဖွဲ့အစည်း တစ်ခုခုကို အကျိုးမရှိရုံမကဘဲ အကျိုးမဲ့စေတာမျိုး ဆိုရင်တော့ ပြောကိုမပြောသင့်ပါဘူး။ ကိုယ်ပြောလိုက်တဲ့ စကားအပေါ် ကိုယ်ဘယ်လောက်ထိ တာဝန်ယူနိုင်သလဲ ဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတိထားရမယ့် အချက်ပါပဲ။ ‘နှုတ်တစ်ရာ စာတစ်လုံး’တဲ့ ။ စာနဲ့ ရေးထားတာက သက်သေကျန်ပြီး နှုတ်ကပြောလိုက်တဲ့ စကားက လေထဲမှာ တင် ပျောက်သွားတာမို့ နှုတ်ရေးကို အထင်သေးပြီး ဖြစ်လာတဲ့ စကားပုံများ ဖြစ်နေမလား တွေးမိတယ်။

တကယ်တော့ ကိုယ့်နှုတ်ကထွက်တဲ့ စကားမှန်သမျှ ကိုယ့်တန်ဖိုးပါပဲ။ ကျွန်မ သူငယ်ချင်း ကောင်မလေး တစ်ယောက်ကို တခြားမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်က ပါးစပ်စည်းကမ်းမရှိဘူး ဆိုပြီး ဝေဖန်ဖူးတယ်။ ကျွန်မကတော့ ကိုယ့်သူငယ်ချင်းမို့ ‘သူက စကားပြော မတတ်လို့ ပါ၊ စိတ်ရင်းကောင်းပါတယ်’ ဖာဖာထေးထေး ပြောဖြစ်တယ်။ ကျွန်မ မိတ်ဆွေက ပြန်ပြောလိုက်မှ ကျွန်မ ငြိမ်နေလိုက်ရတယ်။ သူပြောတာလည်း ဟုတ်နေတာကိုး။

‘ပါးစပ်ကပြောတဲ့ စကားဆိုတာ စိတ်ထဲကနေတစ်ဆင့် လာတာမို့ ပြောတဲ့ စကားအပေါ် မူတည်ပြီး စိတ်ဓာတ်ကို မှန်းလို့ ရတယ်’ တဲ့ ။

လူတစ်ယောက်က လောကကြီးကို ဘယ်ရှုထောင့်က ကြည့်တယ်ဆိုတာလည်း သူတို့ ပြောတဲ့ စကားနားထောင်ရုံနဲ့ သိနိုင်တယ်။ တချို့က ဖြစ်တည်မှုအားလုံးကို အလိုမကျနိုင်ဘူး။ ကိုယ့်ရဲ့ အဆင်မပြေမှုကို ဘယ်လိုပြေလည်အောင် လုပ်ရမလဲဆိုတာ မစဉ်းစားဘူး။ ဟိုလူ့အပြစ်

တင်၊ ဒီလူ့အပြစ်တင် လုပ်တတ်တယ်။ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ရှိတယ် ။ သူ အိမ်အလည်လာရင် ကျွန်မ တော်တော် စိတ်ညစ်ရတယ်။ စကားစ ပြောပါပြီ ဆိုကတည်းက မိသားစုအပေါ် မကျေနပ်ချက်တွေ၊ ဆွေမျိုး တွေရဲ့ မကောင်းသတင်းတွေ အားလုံးပြောပြနေတာ မပြီးနိုင်တော့ဘူး။ လောလော လတ်လတ် ဖြစ်နေတဲ့ ကိစ္စမဟုတ်ဘဲ ဟိုးရှေးရှေးက အဖြစ် အပျက်တွေကိုပါ ပြောနေတတ်တယ်။ တစ်ကြိမ်က နှစ်ကြိမ် နားထောင် ရတော့ နားထောင်ပေးဖို့ ငြီးငွေ့တယ်။ သူ့အသိဉာဏ်ထဲကို ဒီလိုမကျေနပ်ချက်တွေကို သိုလှောင် သိမ်းဆည်းထားတဲ့ အတွက် သူ့မျက်နှာက မ ကြည်လင်ဘူး။ အလိုမကျစိတ်ကြောင့် မှုန်မှိုင်းနေတဲ့ သူ့စိတ်အရောင် က ပတ်ဝန်းကျင်ကလူတွေရဲ့ စိတ်ကိုပါ ညစ်နွမ်းစေတယ်။ သူများ မ ကောင်းတာတွေ ထိုင်ပြောနေမယ့်အစား ကိုယ်တိုင်က ဘယ်လို ကောင်း အောင် နေရမလဲ၊ တိုးတက်အောင်မြင်အောင် ဘယ်လိုအချက်တွေ လို အပ်မလဲ၊ ဘယ်လို လုပ်ဆောင်ရမလဲလို့ သာ စဉ်းစားလိုက်ရင် အကျိုးရှိ တဲ့ အပြင်၊ အကျိုးမရှိတဲ့ အတွေးတွေ တွေးနေဖို့ အချိန်မရတော့ဘူး။ သူ များ မကောင်းတာ ထိုင်ပြောနေရုံနဲ့ တော့ ကိုယ်လည်း သူတို့လိုလူပဲဖြစ် နေမှာ ပါပဲ။

ဒီပါးစပ်ကပြောတာချင်း အတူတူ နားဝင်ချို့တာနဲ့ နားဝင်ဆိုးတာ ရယ်လို့ ကွဲပြန်သေးတယ်။ ပြောတာချို့သာရင် နားထောင်ရသူကို နှစ်လို စိတ် ဖြစ်စေတယ်။ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးတွေမှာ လည်း အပြောအဆို ပြေ ပြစ်တဲ့ သူက တစ်ပမ်းသာတယ်။ လူအများ ရဲ့ လေးစားမှု၊ အရေးပေးမှု ကိုလည်း ခံရလေ့ရှိတယ်။ တချို့ကျတော့လည်း ပါးစပ်ဟတာနဲ့ ဘာ ရယ်မဟုတ်ဘဲ ဆဲဆိုပြီး ပြောတတ်ကြတယ်။ ပြောတဲ့ စကားကို အဆဲပါ မှ လေးနက်တယ်လို့ ထင်တယ်။ အဲလို အကျင့်ရှိသူတွေဟာ လူကြီးလူ ကောင်းတွေနဲ့ ပြောဆိုတဲ့ အခါ၊ ဂုဏ်သိက္ခာရှိတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကြား

ရောက်သွားတဲ့ အခါမျိုးမှာ တော့ လူတောမတိုးဘဲ အရှက်ရတတ်ပါတယ်။ ဘယ်လောက် တော်နေသူဖြစ်ပါစေ လူတွေရဲ့ လေးစားမှုကို တော့ မရနိုင်ပါဘူး။ ဒါဟာ ကိုယ့်ပါးစပ်ကို ကိုယ်တိုင်က ကောင်းမွန်စွာ ပြောဆိုတတ်ဖို့ အလေးမထားခဲ့လို့ ပါ။ မကောင်းမှန်းသိရင် ပြင်ဖို့ မခက်ပါဘူး။

ယောက်ျားလေးတချို့ ရဲ့ ပါးစပ်မဆင်ချင်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုရှိသေးတယ် ။ သွားရင်းလာရင်းကိုပဲ မိန်းကလေးတွေလိုက်ရင် ပါးစပ်သရမ်းတယ်။ သားပြောမယားပြော ပြောချင်တယ်။ ပြောလိုက်လို့ ဘာအရသာ ရှိသွားလည်း မသိပေမဲ့ အဲဒီလို ယောက်ျားတွေကိုတော့ ဘယ်မိန်းကလေးမှ အထင်မကြီးဘူး။ ကိုယ့်မှာ လည်း အမေ၊ အစ်မ၊ နှမရှိကြမှာ ပါပဲ။ တခြားသူက အဲဒီလိုပြောလာရင် ကြိုက်မှာ လား။ ကိုယ်ချင်းစာစေချင်တယ်။ သိပ်ဝနေတဲ့ မိန်းကလေးကို ‘ဟာ...စည်ပိုင်းကြီး လိမ့် လာပြီ၊ ကြောက်စရာကြီး’ ဆိုတာမျိုး၊ ပိန်တဲ့ မိန်းကလေးဆို ‘အရိုးစူးနိုင်တယ်၊ ဝါးခြမ်းပြား အဝတ်ပတ်ထားတာလား’ ဆိုတဲ့ အထိ ပြောဆိုတာမျိုးတွေ ကြားဖူးကြမှာ ပါ။ ကိုယ့်မှာ အားနည်းချက်ရှိတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် တခြားသူတွေ ကြားအောင် ပြောခံလိုက်ရချိန် ဘယ်လောက် ထိရှက်သွားနိုင်တယ် ဆိုတာ တွေးစေချင်တယ်။ ကိုယ်က အပျော်ပြောတယ်ဆိုပေမဲ့ တခြားသူတစ်ယောက်ရဲ့ အရှက်ကို မထိပါးသင့်ဘူး။ ယောက်ျားကောင်းစကားမှာ အပေါစားတွေ မပါပါဘူး။

တခြားသူ တစ်ယောက်အကြောင်းကို ကိုယ်တိုင် ဂဃနဏမသိဘဲ အပုပ်ချ အတင်းပြောတတ်တာလည်း ဆိုးတယ်။ သူများ မကောင်းကြောင်း ပြောလို့ ကိုယ်လူကောင်း ဖြစ်လာမှ မှ မဟုတ်တာ။ လူဆိုတာ ကိုယ်သမိုင်းကိုယ် ဖန်တီးပြီး ကိုယ့်ဘဝကို ကိုယ်တိုင် တည်ဆောက်နေကြတာပါ။ သူကတော့ ဘယ်လိုလူပါဆိုပြီး ကိုယ်နဲ့ မပတ်သက်တဲ့ သူတ

စံယောက်ကို ဝေဖန်နေတာ ရှုတ်ချနေတာဟာ အကုသိုလ်များ တာ သက်သက်ပါပဲ။ ကိုယ့်စိတ်ဓာတ်ခံကိုက မကောင်းဘဲ ကိုယ်ဖြစ်စေချင် သလို ပုံဖော် အတင်းပြောနေရင်တော့ ပြောခံရသူက ဘာမဖြစ်ဘဲ ကိုယ် သာ အကျိုးယုတ်လိမ့်မယ်။ အခုခေတ်အခြေအနေကလည်း အရင်က မ ကြားဖူးတာတွေ ကြားနေရတယ်။ ယောက်ျားချင်းကြိုက်တာ၊ မိန်းမ ချင်း ချစ်တာနဲ့ ပုံမှန်အခြေအနေ မဟုတ်သူတွေ ရှိနေတယ်။ ဒါက သူတို့ ကဏ္ဍပဲ။ နားလည်ပေးလို့ ရတယ်။ လူပဲ တခြားသူကို မထိခိုက်ရင် ကိုယ်ကြိုက်တာ ကိုယ်လုပ်ပေါ့။

ဒီလိုလူအနည်းစု ရှိနေတာနဲ့ ပဲ မိန်းမချင်း တွဲတာများ လာရင် ရိုးကြ ရဲ့ လား၊ ယောက်ျားချင်းတွဲရင် ပုံမှန်ဟုတ်ရဲ့ လားနဲ့ ကိုယ့်ပါးစပ်ထဲရှိ တာ ထင်ရာပြောတယ်။ ယောက်ျားနဲ့ မိန်းမတွဲတွေ့ရင် သံသယမျက်လုံး နဲ့ ကြည့်တယ်။ ပြောလောက်စရာ သံသယဖြစ်စရာ အခြေအမြစ် မရှိဘဲ ရမ်းသန်းပြောတယ်။ ကိုယ့်စိတ်နဲ့ နှိုင်းပြီး ရိုင်းတာလား မပြောတတ် ဘူး။ လူဆိုတာကလည်း ဟုတ်တာပြောခံရရင်သာ ငြိမ်ချင်ငြိမ်နေလိုက် မယ်။ မဟုတ်မှန်းသိလျက် သိက္ခာကျစေချင်လို့ တမင်ပြောနေမှန်းသိ တော့ ဒေါသဖြစ်ရတယ်။ ဘာဝတ်ထားတယ်၊ ဘာစားတယ်ကအစ ကဲ့ရဲ့ ချင်တဲ့ စိတ်နဲ့ လိုက်ကြည့်နေတတ်သူတွေအစား သနားတယ်။ လူဖြစ်ရ တဲ့ အချိန်ခဏကို ကိုယ့်အတွက် အကျိုးရှိတဲ့ နေရာမှာ မသုံးဘဲ တခြား သူအတွက် အချိန်ကုန်ခံ၊ အကုသိုလ် အဖြစ်ခံနေလို့ ပါ။ လူတစ်ယောက် တန်ဖိုးဆိုတာ တခြားသူတစ်ယောက်ရဲ့ ပါးစပ်ဖျားမှာ ကြေမွပျက်စီး သွား မှာ မဟုတ်တာ။ ကိုယ့်တန်ဖိုးလျော့စေတဲ့ အတင်းကို တတ်နိုင်သ လောက် မပြောဖြစ်အောင် ထိန်းသိမ်းနိုင်ရင်တော့ ပိုကောင်းပါလိမ့်မယ် ။ ပြောစကားတွေထဲမှာ မေတ္တာထားကြမယ် ဆိုရင် စကားကြောင့်ဖြစ် တဲ့ ပဋိပက္ခတွေ ကင်းဝေးသွားကြမှာ ပါ။

နှင်းနွယ်(ကလေး)
၁၇.၇.၂၀၁၉
ရတနာပုံသတင်းစာ

* * * * *